Moderaterna

INTERPELLATION
2025-06-10

RS 2025-0665
Interpellation
2025:62

Interpellation av Charlotte Broberg (M) om bristen på stöd till anhöriga som förlorat närstående i suicid

Våren 2023 lade jag en motion om att införa 24-timmars garanti för att akut stöd till anhöriga som förlorat närstående i självmord. I svaret på motionen hänvisades till att det redan finns ett antal verksamheter som jobbar på uppdrag av region Stockholm samt ideella föreningar som erbjuder stöd till anhöriga som förlorat närstående till självmord. Tyvärr har jag nyligen åter fått höra om närstående som i samband med suicid inte fått något stöd alls efter att polisen informerat om vad som hänt.

Närmast anhöriga som drabbats av suicid befinner sig ofta i ett chocktillstånd och därför bör den som informerar om vad som hänt även ha med sig en kort skriftlig information med väsentliga fakta och inte minst telefonnummer till vem man kan vända sig för att få stöd och gärna då till regionens stöd för anhöriga för de som drabbats av suicid. Kontaktpersonen på regionen kan sedan hjälpa till med stöd och vägledning, men också med information vart man kan vända sig för annat särskilt stöd som man kan behöva.

I min motion pekade jag på att självmord många gånger innebär en särskilt komplex och traumatisk förlust. Känslor om skuld, skam och ilska förekommer vanligen och det är heller inte ovanligt att personer i närheten av den efterlevande tar avstånd, av rädsla för att säga och göra fel saker samt inte vill påminna om vad som har hänt. Enligt uppgift från Folkhälsomyndigheten gör detta sammantaget att efterlevande har en mycket större risk att själva drabbas av psykisk ohälsa och i värsta fall att själva begå suicid.

I svaret påpekade ni att det finns olika behov hos olika individer samt att det bör skiljas på behov av stöd och information som finns hos så gott som alla drabbade och behov av vård som finns hos en del av de drabbade samt att behoven inte nödvändigtvis är störst just i samband med dödsfallet utan erfarenheter visar exempelvis att många efterlevande upplever sin svåraste tid ett eller två år efter självmordet. Det är också vanligt att tiden efter begravning upplevs svårare än tiden innan.

Jag är införstådd med att behoven ser olika ut, men poängen med min motion var just att närmast anhöriga kort efter suicid skulle få ett aktivt erbjudande om stöd och hjälp från regionens sida. Detta stöd kan gärna följas upp senare i samband med tidpunkter som kan betraktas som särskilt känsliga. Det finns ofta ett stort behov av stöd, inte enbart i den omedelbara situationen, utan även efteråt i ett längre perspektiv. En gemensam resurs för de hårt drabbade efterlevande till de cirka 300 personer som varje år tar sitt i liv Stockholmsregionen tror jag skulle betyda mycket.

I svaret på motionen berättade ni även om olika aktiviteter och projekt som var på gång. En av aktiviteterna gällde efterlevandestöd och innebar att Nationellt Centrum för suicidforskning och Prevention (NASP) hade fått i uppdrag att utreda och bevaka kunskapsutvecklingen gällande insatser kring stöd för närstående vid suicidhandling samt samverka med civilsamhället kring efterlevandestöd.

NASP hade också under våren 2023 inlett ett pilotprojekt i region Stockholm riktat till barn och unga som förlorat en närstående i suicid. Projektet ska under pilotåret nå 20–30 barn och unga upp till 18 år. I projektet erbjuds ett antal stödjande samtal. Efter pilotåret planerade NASP att skala upp insatsen, dels till fler barn och unga, dels till andra grupper av drabbade (vuxna).

Även ett arbete kring uppsökande stödverksamhet pågår just nu i Region Stockholm. Arbetet är inspirerat dels av Region Örebro där ett team kontaktar efterlevande för att utreda vilket eventuellt vårdbehov de har och därefter hjälper till med att förmedla vården, dels av ett tidigare projekt vid namn ”Navigare” i Göteborg. Projektet gick ut på att i samband med att polisen lämnade dödsbud erbjuda stöd av en kurator.

Mot bakgrund av att det fortfarande helt tycks saknas ett aktivt stöd med information och/eller uppsökande kontakt i samband med att anhöriga förlorat närstående i suicid undrar jag vad som hänt med de tidigare initiativ inom området och om inte region Stockholm kan ge bättre stöd till anhöriga vars närstående begått suicid.

Med anledning av ovan vill jag ställa följande till ansvarigt regionråd:

1. Vad har hänt med de insatser, aktiviteter, projekt etc som var på gång redan för två år sedan med syftet att stötta anhöriga vars närstående begått suicid?
2. Hur tänker du säkerställa att anhöriga får information och stöd från regionens sida efter en särskilt komplex och traumatisk förlust som suicid innebär?
3. Borde inte Sveriges största och rikaste region kunna erbjuda aktiv stöd och hjälp till anhöriga som förlorat närstående i suicid?

Charlotte Broberg
Moderaterna